

ArMOEDe, geloof in eigen kracht is een nieuw initiatief. Met als doel om oplossingen te bedenken in de strijd tegen armoede. Wij zijn een groep mensen die zelf armoede ervaren (hebben). We houden interviews , maken filmpjes, bedenken oplossingen en maken een plan om daarmee aan de slag te gaan. De resultaten worden gepresenteerd tijdens een stadspaleis op 9 november 2014 in het TREFCENTRUM WITTEVROUWENVELD VAN 14.00 uur tot 17.00 uur.

Ons initiatief is uniek omdat het nu eens niet *over* mensen gaat, maar omdat wij zelf de centrale rol spelen. Wij zijn mensen die van of onder het minimuminkomen leven en we brengen *zelf* in beeld hoe het leven met weinig geld eruit ziet. En we komen *zelf* met suggesties voor verbetering van de situatie in eigen wijk en stad. Wij gaan uit van onze eigen – gezamenlijke kracht.

Armoede in Maastricht

Armoede is lastig op te lossen. Op nationaal niveau worden vooral initiatieven genomen die de symptomen bestrijden maar het echte probleem niet oplossen. Zoals senator Tof Thissen in het voorwoord van het boek 'Van Statenlid tot Toiletdame' al schreef " er worden in een weekend wel miljoenen gevonden om de banken te redden, maar van een armoede offensief heeft onze regering nooit blijk gegeven".

De rijken worden rijker in ons land en de groep armen groter. Leven in armoede betekent nooit geld hebben om een bloemetje op tafel te zetten, geen uitje kunnen organiseren met je kinderen, laat staan geld voor een concert. Het betekent ook voortdurend in stress leven want dan staat er weer een deurwaarder of een incassobureau voor de deur. In sommige families wordt armoede door de generaties heen doorgegeven. Maar er zijn de laatste jaren ook een groot aantal armen bijgekomen wegens ontslag, ziekte, schulden, echtscheidingen of discriminatie op de arbeidsmarkt.

Maastricht wil nu bekijken of er vanuit de betrokkenen zelf nieuwe maatregelen te nemen zijn die de toestand kunnen verbeteren. Vijf maatregelen die geen geld kosten, zoals bij voorbeeld het afstemmen of verruimen van regelgeving en vijf maatregelen die wel geld kosten zoals bijvoorbeeld ondernemers meer ruimte bieden om hun onderneming een kans te geven op succes. Want er zijn steeds meer mensen in loondienst en zelfstandigen die in de armoede terecht komen. Die spiraal moet gestopt worden.

Op 9 november krijgt de werkgroep de kans om de situatie voor te leggen en oplossingen aan te bieden. Dit is een harte kreet: laten we met z'n allen ervoor zorgen dat in onze stad de armoede afneemt.

Wie zijn wij ?

Anja: "Gedreven door ervaringen uit het verleden gecombineerd met mijn eigen kracht, kwam ik weer in aanraking met armoede. Armoede die ertoe heeft geleid dat mijn broertje zich van het leven heeft beroofd. Al onze luxe en materiële bezittingen, al onze hulpverleners en instanties, alles wat

maar mogelijk was is aangesproken in het proces om uit de schulden te komen. Maar helaas zijn teksten als: "uw uren zijn op, wij mogen u maar 1 jaar helpen" , "dan had u die baan maar niet moeten opzeggen" "Oo, u heeft problemen met brieven lezen? Wij zullen u de volgende afspraak per brief bevestigen", maar het topje van de ijsberg geweest. Helaas hebben we mijn broertje niet kunnen helpen, hoezeer we het ook met minstens 25 personen geprobeerd hebben tijdens de afgelopen 15 jaren. Maar het is belangrijk om door te gaan, om mensen te ondersteunen in het allerkleinste stapje dat ze niet alleen kunnen zetten. Mijn beweegreden om mee te doen met dit project is duidelijk; het kan anders, het moet anders en daar wil ik iets in betekenen!

Mik: "Ik maak me vooral druk over de positie van oudere vrouwen in armoede. Daar moet grondig onderzoek naar worden gedaan, vooral vanwege de schaamte die zijzelf hebben en de eenzaamheid waarin ze verkeren."

Huup: "Ik ben niet lui en heb er niet om gevraagd om zonder werk te zitten. Ik hoorde onlangs dat er gemiddeld elf werklozen zijn voor één vacature. Je hoeft geen rekenwonder te zijn om te zien dat er veel mensen werkloos zijn omdat er gewoon niet genoeg werk is. Helaas denken veel burgers dat mensen die een uitkering hebben daar zelf schuldig aan zijn. En dat ze liever lui zijn dan een baan accepteren. Ook de overheid en politici maken zich schuldig aan het criminaliseren van mensen met een uitkering. Zolang burgers onderling bekvechten zal niemand het falend systeem ter discussie stellen."

Estelle: "De 85 allerrijkste mensen ter wereld bezitten bij elkaar even veel geld als de 3,5 miljard armste mensen. De rijke elites hebben het politieke proces naar zich toe getrokken en gebruiken de regels van het economische systeem in hun eigen voordeel."

Faduma: "Armoede kan iedereen overkomen. Diegenen die nu het luidst roepen zullen misschien ooit in dezelfde situatie belanden, en dan beseffen wat dat betekent. Werkloos zijn is geen keuze. De meesten willen gewoon elke dag werken en een steentje bijdragen. Je nutteloos voelen is heel frustrerend en vermoeiend. Ik werk er graag aan mee om het beeld van armoede te veranderen en het gesprek op gang te brengen."

Hannah: "Toen meer dan 10 jaar geleden mijn huwelijk strandde en ik met drie kinderen op straat kwam te staan had ik geen idee wat me te wachten stond. Ik wilde graag een opleiding volgen maar had de mogelijkheden niet, als alleenstaande moeder met opgroeiende kinderen. Ik zou willen dat er meer mogelijkheden waren om een goede opleiding te volgen, met passend werk tot gevolg."

Margriet: "Toen ik werd ontslagen werd het opeens heel lastig om maandelijks de huur en de boodschappen te betalen. Ik red me, maar er hoeft maar iets mis te gaan en ik heb een groot probleem. Als de koelkast het begeeft kan ik geen nieuwe kopen. Ik weet dat er veel mensen in een soortgelijke situatie zitten, en dat zijn niet alleen mensen zonder werk. Samen moeten we nadenken over welke oplossingen we zien voor onszelf en anderen."

Wat Willen wij?

Allereerst willen we op 9 november (TREFCENTRUM WITTEVROUWENVELD; 14.00 uur) een bijeenkomst organiseren waarop wij ons verhaal en onze oplossingen willen vertellen. Ervaringsdeskundigen weten hoe het is om elke dag te overleven met weinig middelen, hoe er gereageerd wordt op sollicitaties en hoe het is om aan de kant te staan. We hebben ook ideeën hoe het anders kan. Met voorstellen die geen geld kosten en voorstellen die wel geld kosten. Tijdens deze bijeenkomst nemen we zelf het heft in handen en regisseren we ons zelf. Wat er daarna gebeurt weten we niet, maar we willen bespreken hoe onze stem ook daarna nog van invloed is op het beleid in Maastricht en de uitvoering. Positief is de betrokkenheid van de gemeente en Stichting de Pijler bij dit project. Het project wordt gesubsidieerd door de Provincie Limburg.

Hoe gaan we het aanpakken?

We interviewen zoveel mogelijk mensen die met weinig geld rond moeten komen om van hen te horen wat ze meemaken en hoe ze naar oplossingen kijken. Onze ervaringen delen we tijdens het Stadspleidooi op 9 november. Een aantal interviews zullen ook tijdens het Stadspleidooi op video te zien zijn. We hebben een eigen internet pagina met nieuws : www.samenuitdearmoede.nl

Wie willen we aanspreken ?

Allereerst willen we de stem van de direct betrokkenen organiseren. Hun inbreng is er vaak niet. Er wordt teveel over hen gesproken, niet met hen, laat staan door hen. Uiteraard is iedereen van harte welkom die ons kan en wil ondersteunen of geïnteresseerd is. Burgers die zelf al met concrete alternatieven bezig zijn, hulpverleners, ambtenaren, politici, beleidsmakers, beslissers en uitvoerders.

Wat speelt er? Waar zijn mensen mee bezig? Hoe kijken ze naar oplossingen?

Daar willen we uitgebreid op ingaan 9 november.

Wat is er al?

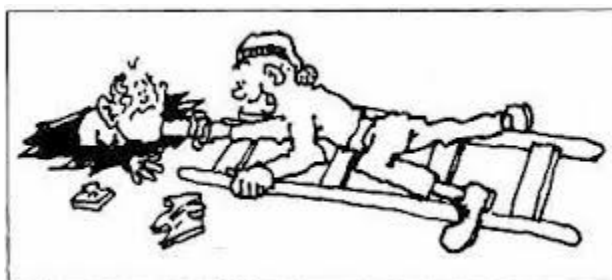
In 2012 is er al eens een conferentie geweest over armoede. Daar is als slogan gelanceerd: 'Maastricht uit de armoede in 2020'.

Er zijn allerlei initiatieven in Maastricht gerelateerd aan armoede. Een greep daaruit:

- In de afgelopen maanden hebben we contact gelegd met de Budgetkring. Een groep vrouwen die heel praktisch bezig zijn om oplossingen te vinden.
- Het landhuis waar je zaken kunt ruilen en waardoor spullen een nieuwe leven krijgen.
- Er zijn initiatieven om zorg coöperaties te ontwikkelen en de zorgkosten voor de burger te verlagen.
- Er zijn ideeën om te gaan werken op wijkniveau met een soort lokale munt. Gewoon diensten ruilen waar iemand dan weer iets voor terugdoet.

Het nieuwe College van B&W wil:

Wij zorgen er voor dat in Maastricht zorg, welzijn en participatie toekomstbestendig worden én dat niemand door het ijs zakt .

Geen lastenverhoging voor de Maastrichtse inwoners en bedrijven.

We bezuinigen niet op veiligheid, armoedebeleid en economie.

Hoe gaat het nu in Maastricht?

De volgende cijfers geven een beeld: (bron: geactualiseerd armoedebeleid gemeente Maastricht)

	Landelijk	Maastricht	
Totaal aantal huishoudens (gegevens 2011)	7.000.000	63.500	
% huishoudens met een laag inkomen tot 110% van het geldende minimuminkomen t.o.v. alle huishoudens. (gegevens 2011)	10,4 % (777.800)	12,4% (7900)	Zowel landelijk als lokaal is het percentage minimahuishoudens de laatste jaren toegenomen. Verwacht wordt dat deze percentages, bij ongewijzigd beleid, verder zullen stijgen in 2013 en 2014. Voor Maastricht geldt dat het in 2011 om 7.900 huishoudens ging.
% eenoudergezinnen met minimuminkomen (110 % van geldend minimum) t.o.v. alle eenoudergezinnen (gegevens 2011)	27 % (134.000)	26% (1400)	Eenoudergezinnen zijn huishoudens met een verhoogd risico op armoede. Voor Maastricht geldt dat van de 5.300 eenoudergezinnen er 1.400 leven op een inkomen tot 110 % van het geldende minimum
% kinderen dat deel uitmaakt van een minimahuishouden (110 % van geldend minimum) t.o.v. alle minderjarige kinderen (gegevens 2010)	12% (322.000)	16% (2400)	Van de 15.100 minderjarige kinderen in Maastricht groeien 2400 minderjarige kinderen op in een minimahuishouden.

% 65 + huishoudens met minimuminkomen (110 % van geldend minimum) t.o.v. alle 65 + huishoudens (gegevens 2010)	30 %	20% (2400)	65 + huishoudens met een verhoogd risico op armoede . Voor Maastricht geldt dat van de 12.000 65 + huishoudens er 2.400 leven op een inkomen tot 110 % van het geldende minimum.
---	------	----------------	--

Gemeentelijk budget voor uitvoering armoedebeleid (bron : geactualiseerd armoedebeleid gemeente Maastricht)

Het gemeentelijk budget voor de uitvoering van het armoedebeleid bedraagt voor 2013 ongeveer 6 miljoen euro. Dit budget wordt door de gemeente Maastricht gereserveerd en komt uit de gelden die door het Rijk in het gemeentefonds worden gestort. De wijze waarop de gemeente deze gelden besteedt staat in principe vrij en hoeft niet verantwoord te worden aan het Rijk. Het Rijk legt echter wel een aantal wettelijke taken neer bij de gemeente.

Van het Budget Zorg (armoedebudget) worden de volgende kosten (op basis van wettelijke taken) betaald:

1. Aanvullende bijstand jongeren <21 jaar
2. Individuele verstrekkingen bijzondere bijstand
3. Kortingsregeling Maaltijdvoorziening
4. Kortingsregeling Sociale Alarmering
5. Kwijtschelding gemeentelijke belastingen
6. Langdurigheidstoelage
7. Overbruggingsuitkering
8. Schuldhulpverlening
9. Tegemoetkoming aanvullende ziektekostenpremie
10. Verstrekkingen declaratieregelingen
11. Woonkostentoeslag

Tegenover sterke punten staat dat Armoedebeleid te weinig heeft bijgedragen aan het perspectief op betaalde arbeid en tegelijkertijd de werkloosheid op dit moment fors oploopt. Daarnaast heeft de gemeente te maken met sterk teruglopende rijksbudgetten om mensen te bemiddelen naar werk, met macrokortingen op het brede sociale domein en heel veel nieuwe taken die op de gemeenten afkomen.

Praktische gegevens

De werkgroep Geloof in Eigen kracht is bereikbaar via onze pagina op internet :

www.samenuitdearmoede.nl E-mailen kan ook: info@samenuitdearmoede.nl Op deze pagina kunt u berichten achterlaten of ideeën die we misschien tijdens het stadspleidooi aan de orde gaan stellen.

Op onze **internetsite** vindt u ook een enquête. We zouden het zeer op prijs stellen als u deze zou willen invullen en aan ons opsturen. ***Uw visie, ervaringen en ideeën voor oplossingen willen we gebruiken op 9 november.***

Ook vindt u op de internetsite onder andere een artikel over de **bijstand** en misbruik van de bijstand, en over de consequenties van de nieuwe Participatiewet. En tot nu toe 2 voorbeelden van gemeenten die het anders willen dan in de Participatiewet. Zoals: **Amsterdam**: In het nieuwe college akkoord in Amsterdam wordt dwangarbeid, het werken met behoud van uitkering in participatieplaatsen afgeschaft. In het akkoord staat letterlijk: 'We stoppen met onbetaald werk'. Werklozen kunnen voortaan kiezen uit scholing, zelfgekozen vrijwilligerswerk of nieuwe

'perspectiefbanen' waarbij het minimumloon of een cao loon wordt betaald. Deze 'perspectiefbanen' kunnen worden ingezet bij scholen, sportverenigingen, culturele instellingen. De enige plicht die uitkeringsontvangers in de toekomst nog zal worden opgelegd is de sollicitatieplicht die ook al in de oude bijstandswet bestond.

De gemeente **Hilversum** schaft de vier weken wachttijd voor het in behandeling nemen van een bijstandsuitkering vrijwel geheel af. Per 1 augustus 2014 geldt de vier weken alleen nog voor aanvragers tot 27 jaar.

Op de website kan iedereen zijn eigen verhaal of ervaringen achterlaten.

Deelname aan het Stadspleidooi.

Meldt u nu aan!

Stuur een mailtje – voor 15 oktober -naar :

info@samenuitdearmoede.nl

met daarin vermeld:

Naam

Adres/email/telefoon